FÆLLES HOLDNING (EF) Nr. 24/2001

fastlagt af Rådet den 5. juni 2001

med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/.../EF om ændring af Rådets direktiv 85/611/EØF om samordning af love og administrative bestemmelser om visse institutter for kollektiv investering i værdipapirer (investeringsinstitutter), med hensyn til investeringsinstitutters investeringer

(2001/C 297/03)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 47, stk. 2,

under henvisning til forslag fra Kommissionen [1],

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg [2],

i henhold til fremgangsmåden i traktatens artikel 251 [3], og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Anvendelsesområdet for Rådets direktiv 85/611/EØF [4] blev oprindeligt begrænset til kun at omfatte institutter for kollektiv investering (bortset fra den lukkede type), som udbyder deres andele til offentligheden i Fællesskabet, og hvis eneste mål er at foretage investering i værdipapirer. Det nævnes i betragtningerne til direktiv 85/611/EØF, at de institutter, der falder uden for direktivets anvendelsesområde, vil blive gjort til genstand for en senere samordning.

(2) Under hensyn til markedsudviklingen er det ønskeligt, at investeringsinstitutternes investeringsformål udvides for at give dem mulighed for at investere i andre finansielle instrumenter end værdipapirer, som er tilstrækkeligt likvide. De finansielle instrumenter, der kan indgå som investeringsaktiver i investeringsinstitutters portefølje, anføres i dette direktiv. Udvælgelsen af investeringer til en portefølje på grundlag af et indeks er en styringsteknik.

(3) Den definition af værdipapirer, der benyttes i dette direktiv, gælder kun for dette direktiv og berører ikke på nogen måde de forskellige definitioner, der benyttes i nationale lovgivninger til andre formål som f.eks. beskatning. Aktier og andre værdipapirer svarende til aktier, der udstedes af udstedere såsom »building societies« og industriselskaber og gensidige foreninger, og som i praksis ikke kan overdrages bortset fra den situation, hvor emittenten køber dem tilbage, dækkes følgelig ikke af denne definition.

(4) Pengemarkedsinstrumenter dækker de omsættelige instrumenter, der normalt ikke handles på regulerede markeder, men handles på pengemarkedet, f.eks. skatkammerbeviser og lokale myndigheders gældsbeviser, indlånsbeviser, kortfristede omsættelige gældsbreve, værdipapirer med middel løbetid og bankgaranterede veksler.

(5) Det er hensigtsmæssigt, at begrebet regulerede markeder i dette direktiv svarer til begrebet i Rådets direktiv 93/22/EØF af 10. maj 1993 om investeringsservice i forbindelse med værdipapirer [5].

(6) Det er ønskeligt, at et investeringsinstitut kan investere sin formue i andele i investeringsinstitutter og/eller andre åbne institutter for kollektiv investering, der også investerer i de likvide finansielle aktiver, som nævnes i dette direktiv, og som opererer efter princippet om risikospredning. Det er nødvendigt, at investeringsinstitutter eller andre institutter for kollektiv investering, som et investeringsinstitut investerer i, er underkastet et effektivt tilsyn.

(7) Det bør gøres lettere at udvikle et investeringsinstituts muligheder for at investere i investeringsinstitutter og andre institutter for kollektiv investering. Det er derfor af afgørende betydning at sikre, at en sådan investeringsaktivitet ikke formindsker investorbeskyttelsen. Som følge af et investeringsinstituts øgede muligheder for at investere i andele i andre investeringsinstitutter og/eller andre institutter for kollektiv investering er det nødvendigt at fastsætte visse regler om kvantitative grænser, fremlæggelse af oplysninger og forhindring af kaskadefænomenet.

---

[1] EFT C 280 af 9.9.1998, s. 6, og EFT C 311 E af 31.10.2000, s. 302.

[2] EFT C 116 af 28.4.1999, s. 44.

[3] Europa-Parlamentets udtalelse af 17.2.2000 (EFT C 339 af 29.11.2000, s. 220), Rådets fælles holdning af 5.6.201 og Europa-Parlamentets afgørelse af ... (endnu ikke offentliggjort i EFT).

[4] EFT L 375 af 31.12.1985, s. 3. Senest ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/64/EF (EFT L 290 af 17.11.2000, s. 27).

[5] EFT L 141 af 11.6.1993, s. 27. Senest ændret ved direktiv 2000/64/EF.

(8) For at tage hensyn til markedsudviklingen og i betragtning af gennemførelsen af Den Økonomiske og Monetære Union er det ønskeligt at give investeringsinstitutterne tilladelse til at investere i bankindskud. For at sikre, at investeringerne i indskud er tilstrækkeligt likvide, skal disse indskud kunne tilbagebetales på anfordring eller trækkes tilbage. Hvis indskuddene foretages i et kreditinstitut, hvis vedtægtsmæssige hjemsted er beliggende i et tredjeland, bør kreditinstituttet være underkastet tilsynsregler, som svarer til reglerne i fællesskabsretten.

(9) Ud over det tilfælde, hvor et investeringsinstitut investerer i bankindskud i henhold til dets fondsbestemmelser eller vedtægter, kan det blive nødvendigt at give alle investeringsinstitutter mulighed for at besidde supplerende likvide aktiver såsom bankindskud på anfordring. At holde sådanne supplerende likvide aktiver kan f.eks. være berettiget i følgende tilfælde: for at dække løbende eller ekstraordinære betalinger; i tilfælde af salg for at få den nødvendige tid til at geninvestere i værdipapirer, pengemarkedsinstrumenter og/eller i andre finansielle aktiver, der omfattes af dette direktiv; i en strengt nødvendig periode, når det er nødvendigt på grund af ugunstige markedsvilkår at suspendere investering i værdipapirer, pengemarkedsinstrumenter og andre finansielle aktiver.

(10) Af forsigtighedshensyn er det nødvendigt, at investeringsinstitutter undgår en uforholdsmæssig stor koncentration af investeringer, som medfører medkontrahentrisiko over for en enkelt enhed eller enheder, der tilhører samme koncern.

(11) Med henblik på at nå et fastsat finansielt mål eller opfylde den risikoprofil, der fremgår af prospektet, bør investeringsinstitutter som led i deres generelle investeringspolitik og/eller hedgingformål udtrykkeligt have mulighed for at investere i standardiserede finansielle afledte instrumenter. Med henblik på at sikre investorbeskyttelsen er det nødvendigt at begrænse den maksimale potentielle risiko i forbindelse med afledte instrumenter, således at denne ikke overstiger den totale nettoværdi i investeringsinstituttets portefølje. For konstant at kende de risici og forpligtelser, der følger af derivattransaktioner, og for at kunne opfylde bestemmelserne om investeringsgrænserne skal investeringsinstitutterne løbende måle og nøje overvåge de risici og forpligtelser, der følger af derivattransaktioner. Endelig bør investeringsinstitutterne for at sikre investorbeskyttelsen via oplysninger beskrive, hvilke strategier, teknikker og investeringsgrænser, der gælder for deres derivatoperationer.

(12) For så vidt angår over-the-counter (OTC)-derivater bør der fastsættes yderligere krav om valg af modparter og instrumenter, likviditet og løbende vurdering af stillingen. Formålet med disse yderligere krav er at sikre en passende investorbeskyttelse, som kan sammenlignes med den beskyttelse, de opnår, når de erhverver derivater, der handles på regulerede markeder.

(13) Transaktioner i derivater må aldrig benyttes til at omgå principperne og bestemmelserne i dette direktiv. For så vidt angår OTC-derivater bør der gælde yderligere risikospredningsregler for risici over for en enkelt modpart eller gruppe af modparter.

(14) Nogle porteføljestyringsteknikker for institutter for kollektiv investering, der hovedsagelig investerer i aktiver og/eller gældsbeviser, er baseret på aktieindekser og/eller indekser for gældsbeviser. Det er ønskeligt at give investeringsinstitutter mulighed for at anvende velkendte og anerkendte aktieindekser og/eller indekser for gældsbeviser. Til dette formål kan det derfor være nødvendigt at indføre mere smidige risikospredningsregler for investeringsinstitutter, der investerer i aktier og/eller gældsbeviser.

(15) Institutter for kollektiv investering, der omfattes af dette direktiv, bør ikke benyttes til andre formål end kollektiv investering af midler, der tilvejebringes ved henvendelse til offentligheden i overensstemmelse med reglerne i dette direktiv. I de tilfælde, der er omhandlet i dette direktiv, kan et investeringsinstitut kun have datterselskaber, for så vidt det er nødvendigt for på investeringsinstituttets vegne effektivt at udføre visse aktiviteter, der også er fastlagt i dette direktiv. Det er nødvendigt at sikre et effektivt tilsyn med investeringsinstitutter. Derfor bør et investeringsinstitut kun kunne oprette datterselskaber i tredjelande i de tilfælde og på de betingelser, der er nævnt i direktivet. Den generelle forpligtelse til kun at handle i deltagernes interesse og specielt målsætningen om at øge omkostningseffektiviteten kan aldrig begrunde, at et investeringsinstitut træffer foranstaltninger, der er til hinder for, at de kompetente myndigheder effektivt kan udøve deres tilsynsfunktioner.

(16) Der er behov for at sikre grænseoverskridende markedsføring af andele fra en bredere vifte af institutter for kollektiv investering, samtidig med at der tilvejebringes et ensartet mindstemål af investorbeskyttelse. De ønskede mål kan derfor kun nås ved hjælp af et bindende direktiv, der fastsætter aftalte minimumsstandarder. Dette direktiv indebærer kun det strengt nødvendige minimum af harmonisering og er i overensstemmelse med traktatens artikel 5, stk. 3, ikke mere vidtgående end, hvad der er nødvendigt for at nå de tilstræbte mål.

(17) De foranstaltninger, der er nødvendige for at gennemføre dette direktiv, bør vedtages i overensstemmelse med Rådets afgørelse 1999/468/EF af 28. juni 1999 om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen [1].

(18) Kommissionen vil eventuelt overveje at foreslå en kodificering på et passende tidspunkt efter vedtagelsen af forslagene —

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 1

I direktiv 85/611/EØF foretages følgende ændringer:

1) Artikel 1, stk. 2, første led, affattes således:

»— der har som eneste formål at foretage kollektiv investering i værdipapirer og/eller i andre i artikel 19, stk. 1, nævnte likvide finansielle aktiver af kapital tilvejebragt ved henvendelse til offentligheden, og hvis virksomhed bygger på princippet om risikospredning, og«.

2) I artikel 1 tilføjes følgende stykker:

»8. Ved anvendelsen af dette direktiv forstås ved »værdipapirer«:

— aktier og andre værdipapirer, der kan sidestilles med aktier (i det følgende benævnt »aktier«)

— obligationer og andre former for standardiseret gæld (»securitised debt«, i det følgende benævnt »obligationer«)

— alle andre omsættelige værdipapirer, der giver ret til at erhverve sådanne værdipapirer ved tegning eller ombytning

bortset fra de teknikker og hjælpemidler, der er nævnt i artikel 21.

9. Men henblik på dette direktiv forstås ved »pengemarkedsinstrumenter« instrumenter, der normalt handles på pengemarkedet, er likvide og kan værdiansættes til enhver tid.«

3) Artikel 19, stk. 1, litra a), affattes således:

»a) værdipapirer og pengemarkedsinstrumenter, der har fået adgang til eller handles på et reguleret marked som defineret i artikel 1, nr. 13, i investeringsservicedirektivet, og/eller«

4) I artikel 19, stk. 1, litra b) og c), indsættes »og pengemarkedsinstrumenter« efter »værdipapirer«.

5) I artikel 19, stk. 1:

— tilføjes »og/eller« i slutningen af litra d)

— tilføjes følgende nye litra e)-h):

»e) andele i investeringsinstitutter, der er godkendt i henhold til dette direktiv, og/eller andre institutter for kollektiv investering som defineret i artikel 1, stk. 2, første og andet led, uanset om de er beliggende i en medlemsstat, for så vidt:

— sådanne andre institutter for kollektiv investering er godkendt efter regler, der fastsætter, at de er underkastet et tilsyn, som investeringsinstitutternes kompetente myndigheder anser for at svare til det tilsyn, der er fastsat i fællesskabsretten, og for så vidt samarbejdet mellem myndighederne er tilstrækkeligt sikret

— beskyttelsen af deltagerne i de andre institutter for kollektiv investering svarer til beskyttelsen af deltagerne i et investeringsinstitut, og især for så vidt bestemmelserne om særskilt forvaltning af aktiver, låntagning, långivning og handel med værdipapirer og pengemarkedsinstrumenter uden dækning opfylder kravene i dette direktiv

— der i en halvårlig og årlig rapport aflægges beretning om aktiviteterne i de andre institutter for kollektiv investering, sådan at der kan foretages en vurdering af aktiver og passiver, indtægter og transaktioner i den pågældende periode

— såvel et investeringsinstitut som et andet institut for kollektiv investering, i hvilke der er planer om at købe andele, i henhold til egne fondsbestemmelser eller vedtægter ikke har ret til at investere mere end 10 % af formuen i andele i andre investeringsinstitutter eller andre institutter for kollektiv investering, og/eller

f) indskud i kreditinstitutter, der skal tilbagebetales på anfordring eller kan trækkes tilbage og forfalder inden for højst 12 måneder, hvis kreditinstituttet har sit vedtægtsmæssige hjemsted i en medlemsstat, eller hvis kreditinstituttet har sit vedtægtsmæssige hjemsted i et tredjeland og er underkastet tilsynsregler, som investeringsinstitutternes kompetente myndigheder anser for at svare til reglerne i fællesskabsretten, og/eller

[1] EFT L 184 af 17.7.1999, s. 23.

g) finansielle afledte instrumenter, herunder tilsvarende instrumenter, der afregnes kontant, og som handles på et reguleret marked som nævnt i litra a), b) og c) og/eller finansielle afledte instrumenter, der handles over-the-counter (OTC-derivater), for så vidt:

— det underliggende aktiv består af instrumenter, der er omfattet af dette stykke, finansielle indekser, rentesatser, valutakurser eller valutaer, som investeringsinstituttet kan investere i ifølge sine investeringsmålsætninger som angivet i fondsbestemmelserne eller vedtægterne

— modparterne i OTC-derivattransaktionerne er institutioner, der er underkastet tilsyn og tilhører de kategorier, som investeringsinstituttets kompetente myndigheder har godkendt

— OTC-derivaterne kan værdiansættes dagligt på en pålidelig og verificerbar måde og til enhver tid kan sælges, realiseres eller afvikles ved en udligningstransaktion til en rimelig værdi på investeringsinstituttets initiativ, og/eller

h) andre pengemarkedsinstrumenter end dem, der handles på et reguleret marked, og som falder ind under artikel 1, stk. 9, hvis emissionen eller emittenten af sådanne instrumenter selv er reguleret med henblik på at beskytte investorer og opsparing, og for så vidt de er:

— udstedt eller garanteret af en central, regional eller lokal myndighed i en medlemsstat, en medlemsstats centralbank, Den Europæiske Centralbank, Den Europæiske Union eller Den Europæiske Investeringsbank, et tredjeland eller, hvis der er tale om en forbundsstat, af en af dennes delstater, eller af en international institution af offentlig karakter, som en eller flere medlemsstater deltager i, eller

— udstedt af et foretagende, hvis værdipapirer handles på regulerede markeder, der er nævnt i litra a, b) eller c), eller

— udstedt eller garanteret af et foretagende, der er underkastet tilsyn efter de i fællesskabsreglerne fastlagte kriterier, eller af foretagender, der er underkastet og følger tilsynsregler, som de kompetente myndigheder anser for at være mindst lige så strenge som fællesskabsreglerne, eller

— udstedt af en anden emittent, der tilhører de kategorier, der er godkendt af investeringsinstituttets kompetente myndigheder, forudsat at investering i sådanne instrumenter er omfattet af en investorbeskyttelse, der svarer til den, der er nævnt i første, andet eller tredje led, og forudsat at emittenten er et selskab, hvis kapital og reserver er på mindst 10 mio. EUR, og som forelægger og offentliggør sit årsregnskab i overensstemmelse med direktiv 78/660/EØF(*), er en enhed, der i en gruppe af selskaber bestående af et eller flere børsnoterede selskaber varetager finansieringen af gruppen, eller er en enhed, der varetager finansieringen af securitiseringsinstrumenter, der er omfattet af en likviditetslinje i en bank.

(*) Rådets fjerde direktiv 78/660/EØF af 25. juli 1978 på grundlag af traktatens artikel 54, stk. 3, litra g), om årsregnskaberne for visse selskabsformer (EFT L 222 af 14.8.1978, s. 11). Senest ændret ved direktiv 1999/60/EF (EFT L 162 af 26.6.1999, s. 65).«

6) I artikel 19, stk. 2, litra a), indsættes »og pengemarkedsinstrumenter« efter »værdipapirer«.

7) Artikel 19, stk. 2, litra b), og stk. 3 udgår.

8) Artikel 20 udgår.

9) Artikel 21 affattes således:

»*Artikel 21*

1. Administrationsselskabet eller investeringsselskabet skal anvende en risikostyringsproces, der giver det mulighed for til enhver tid at overvåge og måle risikoen ved positionerne og deres bidrag til porteføljens samlede risikoprofil; det skal anvende en proces, der giver mulighed for at foretage en nøjagtig og uafhængig vurdering af værdien af OTC-derivaterne. Det skal regelmæssigt og i henhold til de retningslinjer, som de kompetente myndigheder fastsætter, holde disse underrettet om de afledte instrumenters art, de underliggende risici, de kvantitative begrænsninger samt de metoder, der vælges til risikovurdering for transaktioner i afledte instrumenter, for hvert af de investeringsinstitutter, det administrerer.

2. Medlemsstaterne kan på de vilkår og med de begrænsninger, som de fastsætter, tillade investeringsinstitutterne at gøre brug af sådan teknik og sådanne hjælpemidler, som angår transaktioner i værdipapirer og pengemarkedsinstrumenter, såfremt denne teknik og disse hjælpemidler benyttes med henblik på en effektiv forvaltning af porteføljen. Hvis transaktionerne angår anvendelse af afledte instrumenter, skal de nævnte betingelser og begrænsninger overholde bestemmelserne i dette direktiv.

Transaktionerne må under ingen omstændigheder medføre, at investeringsinstituttet fraviger sine investeringsmålsætninger som angivet i fondsbestemmelserne, vedtægter eller prospektet.

3. Et investeringsinstitut sørger for, at den globale risikoudsættelse i forbindelse med afledte instrumenter ikke overstiger den samlede nettoværdi af dets porteføljе.

Risikoen beregnes under hensyn til de underliggende aktivers aktuelle værdi, modpartsrisikoen, fremtidige bevægelser på markedet og den tid, der er til rådighed til at realisere positionerne. Denne bestemmelse gælder også de næste to afsnit.

Et investeringsinstitut kan som led i sin investeringspolitik og inden for de grænser, der er fastsat i artikel 22, stk. 5, investere i finansielle afledte instrumenter, såfremt risikoen for de underliggende aktiver ikke samlet overstiger de investeringsgrænser, der er fastsat i artikel 22. Når et investeringsinstitut investerer i finansielle afledte instrumenter, der er baseret på et indeks, kan medlemsstaterne tillade, at sådanne investeringer samlet set ikke nødvendigvis skal overholde de grænser, der er fastlagt i artikel 22.

Hvis et værdipapir eller pengemarkedsinstrument omfatter et afledt instrument, skal der tages hensyn hertil ved overholdelsen af kravene i denne artikel.

4. Medlemsstaterne sender Kommissionen fuldstændige oplysninger og enhver senere ændring af deres bestemmelser vedrørende de fremgangsmåder, der anvendes til beregning af den i stk. 3 omhandlede risiko, herunder modpartsrisikoen i forbindelse med OTC-derivattransaktioner, senest på den ...(*). Kommissionen videresender oplysningerne til de øvrige medlemsstater. Kontaktudvalget udveksler synspunkter om sådanne oplysninger efter proceduren i artikel 53, stk. 4.

(*) 24 måneder efter dette direktiv om ændring af direktiv 85/611/EØF er trådt i kraft.«

10) Artikel 22 affattes således:

»*Artikel 22*

1. Et investeringsinstitut må højst investere 5 % af sin formue i værdipapirer eller pengemarkedsinstrumenter, der er udstedt af samme emittent. Et investeringsinstitut må højst investere 20 % af sin formue i indskud hos den samme enhed.

Risikoen for investeringsinstituttets modpart i forbindelse med OTC-derivattransaktioner må ikke overstige:

— 10 % af dets formue, hvis modparten er et kreditinstitut som omhandlet i artikel 19, stk. 1, litra f)

— eller 5 % af dets formue i øvrige tilfælde.

2. Medlemsstaterne kan forhøje den i stk. 1, første punktum, nævnte grænse på 5 % til højst 10 %. I tilfælde, hvor et investeringsinstitut investerer i værdipapirer og pengemarkedsinstrumenter fra samme udsteder for mere end 5 % af sin formue, må den samlede værdi af sådanne erhvervede værdipapirer og pengemarkedsinstrumenter, som instituttet ligger inde med, imidlertid ikke overstige 40 % af instituttets formue. Denne grænse gælder ikke for indskud i og OTC-derivattransaktioner med finansielle institutioner, der er underkastet tilsyn.

Uanset de enkelte grænser i stk. 1 må et investeringsinstitut ikke kumulere:

— investeringer i værdipapirer eller pengemarkedsinstrumenter udstedt af

— indskud i og/eller

— risici i forbindelse med OTC-derivattransaktioner med

en enkelt udsteder, der overstiger 20 % af dets formue.

3. Medlemsstaterne kan forhøje den i stk. 1, første punktum, nævnte 5 %-grænse til højst 35 %, når værdipapirerne eller pengemarkedsinstrumenterne er udstedt eller garanteret af en medlemsstat, af dennes lokale offentlige myndigheder, af et tredjeland eller af internationale institutioner af offentlig karakter, som en eller flere medlemsstater deltager i.

4. Medlemsstaterne kan forhøje den i stk. 1, første punktum, nævnte 5 %-grænse til højst 25 % for visse obligationer, når de er udstedt af et kreditinstitut, der har sit hjemsted i en medlemsstat, og som i henhold til lovgivningen er underkastet et særligt offentligt tilsyn med henblik på at beskytte indehaverne af disse obligationer. Specielt skal provenuet fra udstedelsen af disse obligationer i henhold til loven investeres i aktiver, som i tilstrækkelig grad i obligationernes samlede løbetid dækker de forpligtelser, der følger heraf, og som ifølge fortrinsret anvendes til tilbagebetaling af hovedstol og betaling af påløbende renter i tilfælde af misligholdelse fra emittentens side.

I tilfælde, hvor et investeringsinstitut investerer mere end 5 % af sin formue i de i første afsnit nævnte obligationer fra samme emittent, må den samlede værdi af denne investering ikke overstige 80 % af instituttets formue.

Medlemsstaterne tilstiller Kommissionen en fortegnelse over ovennævnte obligationskategorier og emittentkategorier, der i henhold til lovgivningen og de i første afsnit omhandlede tilsynsbestemmelser er bemyndiget til at emittere obligationer, som opfylder ovennævnte kriterier. Sammen med disse fortegnelser sendes en notits om betydningen af de tilbudte garantier. Kommissionen sender omgående disse oplysninger til de øvrige medlemsstater sammen med eventuelle bemærkninger, den finder hensigtsmæssige, og gør oplysningerne tilgængelige for offentligheden. Kontaktudvalget kan udveksle synspunkter om sådanne meddelelser efter proceduren i artikel 53, stk. 4.

5. Der tages ved anvendelsen af den i stk. 2 omhandlede grænse på 40 % ikke hensyn til de i stk. 3 og 4 omhandlede værdipapirer og pengemarkedsinstrumenter.

De i stk. 1, 2, 3 og 4 fastsatte grænser må ikke kumuleres, og investeringer, der i overensstemmelse med stk. 1, 2, 3 og 4 finder sted i værdipapirer eller pengemarkedsinstrumenter udstedt af samme emittent eller i indskud i eller afledte instrumenter udstedt af denne emittent, må derfor ikke under nogen omstændigheder sammenlagt overstige 35 % af investeringsinstitutternes formue.

Selskaber inden for samme koncern anses med henblik på konsoliderede regnskaber, som defineret i direktiv 83/349/EØF(*) eller i overensstemmelse med anerkendte internationale regnskabsregler, anses for at være samme emittent ved beregning af de i denne artikel fastsatte grænser.

Medlemsstaterne kan tillade kumulation af investeringer i værdipapirer og pengemarkedsinstrumenter, der er udstedt af samme koncern, op til en grænse på 20 %.

(*) Rådets syvende direktiv 83/349/EØF af 13. juni 1983 på grundlag af traktatens artikel 54, stk. 3, litra g), om konsoliderede regnskaber (EFT L 193 af 18.7.1983, s. 1). Senest ændret ved tiltrædelsesakten af 1994.«

11) Følgende artikel indsættes:

»*Artikel 22a*

1. Uanset de grænser, der er fastsat i artikel 25, kan medlemsstaterne forhøje grænserne i artikel 22 til højst 20 % for investering i aktier og/eller obligationer, der er udstedt af samme emittent, når målet for investeringsinstituttets investeringspolitik efter fondsbestemmelserne eller vedtægterne er at kopiere sammensætningen af et bestemt aktie- eller obligationsindeks, der er godkendt af de kompetente myndigheder på følgende grundlag:

— indeksets sammensætning er tilstrækkeligt diversificeret

— indekset repræsenterer en passende benchmark for det marked, som det refererer til

— det offentliggøres på en passende måde.

2. Medlemsstaterne kan forhøje grænsen i stk. 1 til højst 35 %, når det er berettiget på grund af usædvanlige markedsforhold, navnlig på regulerede markeder, hvor visse værdipapirer eller pengemarkedsinstrumenter er stærkt dominerende. Investeringer op til denne grænse tillades kun for én emittent.«

12) I artikel 23, stk. 1, tilføjes »og pengemarkedsinstrumenter« efter »værdipapirer«.

13) Artikel 24 affattes således:

»*Artikel 24*

1. Et investeringsinstitut kan erhverve andele i harmoniserede investeringsinstitutter og/eller andre institutter for kollektiv investering, der er nævnt i artikel 19, stk. 1, litra e), på betingelse af, at højst 10 % af dets formue investeres i andele i et og samme investeringsinstitut eller andet institut for kollektiv investering. Medlemsstaterne kan forhøje grænsen til højst 20 %.

2. Investeringer i andele i andre institutter for kollektiv investering end investeringsinstitutter må samlet ikke overstige 30 % af investeringsinstituttets formue.

Medlemsstaterne kan, når et investeringsinstitut har erhvervet andele i investeringsinstitutter og/eller andre institutter for kollektiv investering, bestemme, at de respektive investeringsinstitutters eller andre institutter for kollektiv investeringsformue ikke behøver at blive kombineret med de grænser, der er fastlagt i artikel 22.

3. Når et investeringsinstitut investerer i andele i andre investeringsinstitutter og/eller institutter for kollektiv investering, der forvaltes direkte eller gennem delegation af det samme administrationsselskab eller af et andet selskab, som administrationsselskabet er knyttet til gennem fælles administration eller kontrol eller gennem en betydelig direkte eller indirekte deltagelse, må administrationsselskabet eller det andet selskab ikke opkræve tegnings- eller indløsningsgebyrer for investeringsinstituttets investeringer i andele i de andre investeringsinstitutter og/eller institutter for kollektiv investering.

Et investeringsinstitut, der investerer en betydelig del af sin formue i andre investeringsinstitutter og/eller institutter for kollektiv investering, skal i sit prospekt anføre de maksimale administrationsgebyrer, der kan opkræves af både investeringsinstituttet selv og de andre investeringsinstitutter og/eller institutter for kollektiv investering, som det agter at investere i. Det skal i sin årsberetning angive den højeste andel af administrationsgebyrerne, der opkræves af både investeringsinstituttet selv og de investeringsinstitutter eller andre institutter for kollektiv investering, som det investerer i.«

14) Følgende artikel indsættes:

»*Artikel 24a*

1. I prospektet angives, hvilke kategorier af aktiver et investeringsinstitut må investere i. Det angives ligeledes, om der tillades transaktioner i finansielle afledte instrumenter; hvis dette er tilfældet, skal det indeholde en iøjnefaldende erklæring, hvori det angives, om disse transaktioner må udføres med henblik på risikoafdækning eller på at opfylde investeringsmålsætningerne, samt hvilken eventuel indvirkning transaktioner i finansielle afledte instrumenter har på risikoprofilen.

2. Når et investeringsinstitut hovedsagelig investerer i andre af kategorierne af aktiver i artikel 19 end værdipapirer og pengemarkedsinstrumenter eller kopierer et aktie- eller obligationsindeks i overensstemmelse med artikel 22a, skal der i en iøjnefaldende erklæring i prospektet og om nødvendigt alle andre reklameskrifter gøres opmærksom på dets investeringspolitik.

3. Hvis nettoværdien af et investeringsinstituts formue kan forventes at have en høj volatilitet som følge af porteføljens sammensætning eller de anvendte styringsteknikker, skal prospektet og om nødvendigt alle reklameskrifter indeholde en iøjnefaldende erklæring om dette specielle forhold.

4. Efter anmodning fra en investor skal administrationsselskabet ligeledes give supplerende oplysninger om de kvantitative grænser, der gælder for investeringsinstituttets risikostyring, om de metoder, der er valgt med henblik herpå, og om den seneste udvikling for risici og afkast for de vigtigste kategorier af instrumenter.«

15) I artikel 25, stk. 2:

1) Tredje led affattes således:

»— 25 % af andelene fra et og samme investeringsinstitut og/eller andet institut for kollektiv investering, som omhandlet i artikel 1, stk. 2, første og andet led«

2) Følgende led tilføjes:

»— 10 % af pengemarkedsinstrumenterne fra en og samme emittent«.

16) I artikel 25, stk. 2, affattes andet afsnit således:

»De grænser, der er fastsat i andet, tredje og fjerde led, skal ikke overholdes ved erhvervelsen, hvis det på dette tidspunkt ikke er muligt at beregne bruttobeløbet for obligationerne eller pengemarkedsinstrumenterne eller nettobeløbet for de udstedte værdipapirer.«

17) I artikel 25, stk. 3, litra a), b) og c), tilføjes »og pengemarkedsinstrumenter« efter »værdipapirer«.

18) Artikel 25, stk. 3, litra e), affattes således:

»e) et eller flere investeringsselskabers besiddelse af aktier i datterselskaber, som udelukkende og kun på investeringsselskabets eller investeringsselskabernes vegne udøver administrations-, rådgivnings- eller markedsføringsvirksomhed i det land, hvor datterselskabet er beliggende, for så vidt angår tilbagekøb af andele på deltagernes forlangende.«

19) Artikel 26, stk. 1, affattes således:

»1. De i denne afdeling fastsatte grænser skal ikke overholdes af investeringsinstitutterne ved udøvelsen af de tegningsrettigheder, som er knyttet til værdipapirer eller pengemarkedsinstrumenter, der indgår i formuen.

Medlemsstaterne kan under overholdelse af princippet om risikospredning tillade nyligt oprettede investeringsinstitutter at afvige fra artikel 22, 22a, 23 og 24 i seks måneder fra godkendelsesdatoen.«

20) Afsnit 41, stk. 2, affattes således:

»2. Stk. 1 er ikke til hinder for, at sådanne foretagender erhverver værdipapirer, pengemarkedsinstrumenter eller andre af de i artikel 19, stk. 1, litra e), g), og h), nævnte finansielle instrumenter, som ikke er fuldt indbetalt.«

21) Artikel 42 affattes således:

»*Artikel 42*

Hverken

— et investeringsselskab eller

— et administrationsselskab eller en depositar, der handler på investeringsfondens vegne

må foretage handel uden dækning med værdipapirer eller pengemarkedsinstrumenter eller andre af de i artikel 19, stk. 1, litra e), g), og h), nævnte finansielle instrumenter.«

22) Efter artikel 53 tilføjes følgende artikler:

»*Artikel 53a*

1. Ud over de opgaver, der påhviler kontaktudvalget efter artikel 53, stk. 1, kan det også træde sammen som et forskriftsudvalg, jf. artikel 5 i afgørelse 1999/468/EF(*), for at bistå Kommissionen med hensyn til de tekniske ændringer, der skal foretages i dette direktiv på følgende områder:

— afklaring af definitionerne for at sikre en ensartet anvendelse af dette direktiv overalt i Fællesskabet

— justering af terminologien i og formuleringen af definitionerne i overensstemmelse med efterfølgende retsakter om investeringsinstitutter og beslægtede spørgsmål.

2. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5 og 7 i afgørelse 1999/468/EF, jf. dennes artikel 8.

Fristen i artikel 5, stk. 6, i afgørelse 1999/468/EF, fastsættes til tre måneder.

3. Udvalget fastsætter selv sin forretningsorden.

(*) EFT L 184 af 17.7.1999, s. 23.«

Artikel 2

Medlemsstaterne vedtager inden den ...(*) de nødvendige love og administrative bestemmelser for at efterkomme dette direktiv. De underretter straks Kommissionen herom.

Medlemsstaterne sætter disse love og bestemmelser i kraft inden den ...(**).

Disse love og bestemmelser skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne.

Artikel 3

Dette direktiv træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Artikel 4

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i ...

På Europa-Parlamentets vegne	*På Rådets vegne*
Formand	*Formand*

(*) 18 måneder efter dette direktivs ikrafttræden.
(**) 24 måneder efter dette direktivs ikrafttræden.

RÅDETS BEGRUNDELSE

I. INDLEDNING

1. Den 17. juli 1998 forelagde Kommissionen et forslag [1] til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om ændring af Rådets direktiv 85/611/EØF om samordning af love og administrative bestemmelser om visse institutter for kollektiv investering i værdipapirer (investeringsinstitutter) [2].

2. Det Økonomiske og Sociale Udvalg vedtog sin udtalelse på plenarmødet den 24. og 25. februar 1999 [3]. Den Europæiske Centralbank afgav sin udtalelse den 16. marts 1999 [4]. Den 17. februar 2000 vedtog Europa-Parlamentet 24 ændringer ved førstebehandlingen [5]. Den 30. maj 2000 forelagde Kommissionen sit ændrede forslag [6].

3. Den 5. juni 2001 vedtog Rådet i overensstemmelse med artikel 251 i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab sin fælles holdning og denne begrundelse.

II. FORSLAGETS FORMÅL

Markedsudviklingen har vist, at investeringsinstitutterne må moderniseres ved at udvide den liste over aktiver, som investeringsinstitutter kan investere i, såsom andre investeringsinstitutter, pengemarkedsinstrumenter, indskud og afledte finansielle instrumenter. Hovedformålet med Kommissionens forslag, som Rådet tilslutter sig fuldt ud, er at udvide denne liste og sikre grænseoverskridende markedsføring af andele i institutter for kollektiv investering, samtidig med at der tilvejebringes et ensartet mindstemål af investorbeskyttelse. Desuden sigter forslaget mod at ajourføre og præcisere visse bestemmelser i direktivet om investeringsinstitutter.

III. ANALYSE AF DEN FÆLLES HOLDNING

Selv om Rådet generelt støtter Kommissionens ændrede forslag, har det i en række tilfælde valgt andre løsninger, som der er gjort nærmere rede for i det følgende. Dette er hovedsageligt blevet gjort for at gøre bestemmelserne mere gennemsigtige og sammenhængende og for at give investeringsinstitutterne øget fleksibilitet i deres investeringspolitik, mens der samtidig sørges for investorbeskyttelse.

Rådet har også ændret direktivets titel for at tydeliggøre forholdet mellem dette ændrede direktiv og det andet direktiv, der også ændrer direktiv 85/611/EF, men sigter mod at regulere administrationsselskaber og forenklede prospekter.

1. Definitioner — artikel 1

I Rådets fælles holdning henvises der flere gange til artikel 19 i direktiv 85/611/EF, der indeholder en fortegnelse over de investeringer, der er åbne for investeringsinstitutterne, idet der konsekvent skrives »jf. artikel 19 i dette direktiv«, hvilket Rådet finder er en mere præcis ordlyd end Europa-Parlamentets »omfattet af dette direktiv«. Rådet foretrækker derfor, at artikel 1, stk. 2, affattes i overensstemmelse med Kommissionens ændrede forslag i stedet for som i Europa-Parlamentets ændring 8.

---

(1) EFT C 280 af 9.9.1998, s. 6.
(2) EFT L 375 af 31.12.1985, s. 3. Senest ændret ved direktiv 2000/64/EF af 7. november 2000 (EFT L 290 af 17.11.2000, s. 27).
(3) EFT C 116 af 28.4.1999, s. 44.
(4) EFT C 285 af 7.10.1999, s. 9.
(5) EFT C 339 af 29.11.2000, s. 220.
(6) EFT C 311 E af 31.10.2000, s. 302.

Rådet foretrækker endvidere at gøre det klart, at udtrykket »værdipapirer«, som er defineret i artikel 1, stk. 8, ikke omfatter de teknikker og instrumenter, der er omhandlet i artikel 21 (afledte instrumenter).

Da pengemarkedsinstrumenter generelt ikke betragtes som værdipapirer (f.eks. indeholder direktiv 93/22/EØF om investeringsservice to specifikke definitioner), og eftersom der i direktivet i en række tilfælde skelnes mellem værdipapirer og pengemarkedsinstrumenter, har Rådet besluttet at indsætte en særskilt definition af »pengemarkedsinstrument« i artikel 1, stk. 9. Den fælles holdning er blevet ændret tilsvarende.

2. **Bestemmelser der udvider listen over aktiver — artikel 19**

a) Rådet er enigt i, at det er hensigtsmæssigt, at begrebet regulerede markeder som defineret i direktiv 93/22/EØF indsættes i artikel 19, og har derfor ved stort set at overtage Kommissionens ændrede forslag indsat Europa-Parlamentets ændring 9 i sin fælles holdning.

Substansen af ændring 1 vedrørende betragtningerne er blevet indsat i betragtning 5 i den fælles holdning.

b) Rådet deler endvidere Europa-Parlamentets og Kommissionens opfattelse, at investeringstinstitutter bør have lov til at købe andele i andre investeringsinstitutter og/eller andre institutter for kollektiv investering. Den fælles holdning omfatter derfor artikel 19, stk. 1, litra e), som foreslået af Kommissionen i det ændrede forslag, dog med den ændring at »kaskadereglen« er blevet indsat i artikel 19, stk. 1, litra e), som foreslået af Europa-Parlamentet i stedet for i artikel 24, stk. 3, som i Kommissionens ændrede forslag. Rådet har foretaget to mindre ændringer i forhold til Kommissionens ændrede forslag: det har præciseret, at de fastlagte vilkår gælder alle institutter for kollektiv investering, der ikke er godkendte som investeringsinstitutter, uanset deres beliggenhed, og bestemmelserne om særskilt forvaltning af aktiver er blevet taget med blandt de regler, der må overholdes af andre institutter for kollektiv investering. Den fælles holdning omfatter således hovedparten af ændring 44.

Rådet har også delvist medtaget ændring 2 og 5 vedrørende betragtning 6 og 7 i den fælles holdning.

c) For så vidt angår indskud støtter Rådet fuldt ud Europa-Parlamentets og Kommissionens idéer i det ændrede forslag, og ændring 11 indsættes derfor i artikel 19, stk. 1, litra f), i den fælles holdning.

Substansen i ændring 3, som vedrører betragtningerne, er medtaget i betragtning 8 i den fælles holdning, og forstærkes ved, at teksten er tilpasset ændring 11 og artikel 19, stk. 1, litra f).

d) Rådet går ind for at udvide artikel 19 til også at omfatte finansielle afledte instrumenter og er enig med Europa-Parlamentet i, at det er fornuftigt at dække alle finansielle afledte instrumenter i stk. 1, litra g).

I forhold til Kommissionens ændrede forslag og Europa-Parlamentets ændring har Rådet styrket denne bestemmelse ved at udvide bestemmelsen i stk. 1, litra g), om det underliggende aktiv til også at omfatte børshandlede afledte instrumenter ved at slå litra g) og h) i Kommissionens forslag sammen.

Den fælles holdning omfatter kravene til modparten i OTC-transaktioner og idéen bag kravene til værdiansættelse, salg og realisering, som er indeholdt i Kommissionens ændrede forslag og i ændring 37. Rådet er imidlertid af den opfattelse, at sidstnævnte krav bør styrkes yderligere ved at præcisere, at salg og indløsning til enhver tid kan finde sted på investeringsinstitutternes initiativ og til en rimelig værdi for OTC-derivaterne. Desuden har Rådet tilføjet, at foruden salg og realisering er det også muligt at afvikle ved en udligningstransaktion.

Derimod kan Europa-Parlamentets forslag om, at kun afledte instrumenter med en høj bedømmelse efter en anerkendt bedømmelsesskala kan medtages, ikke accepteres af Rådet, da der ikke findes sådanne bredt anerkendte bedømmelsesskalaer.

Hovedparten af ændring 37 medtages således.

e) Endelig er Rådet enigt med Europa-Parlamentet og Kommissionen i, at investeringsinstitutterne bør have lov til at investere i andre pengemarkedsinstrumenter end dem, der handles på et reguleret marked, og som falder ind under én af de kategorier, som er opregnet i artikel 19, stk. 1, litra h), i den fælles holdning. Den fælles holdning er i vid udstrækning i overensstemmelse med Kommissionens ændrede forslag, bortset fra følgende tre punkter:

For det første mener Rådet, at myndigheder, centralbanker, ECB, EU, EIB, ikke-medlemsstater og forbundsstater kan optræde ikke blot som emittenter, men også som garanter. For det andet gøres det klart, at andet led omhandler udstedende foretagender, hvis værdipapirer handles på regulerede markeder. For det tredje har Rådet tilføjet følgende fjerde kategori til de tre, der allerede findes i Kommissionens ændrede forslag: pengemarkedsinstrumenter udstedt af foretagender, hvis værdipapirer ikke handles på regulerede markeder, for så vidt en række specifikke kriterier er opfyldt.

Europa-Parlamentets ændring 13 medtages i artikel 19, stk. 1, litra h), i den fælles holdning.

3. **Artikel 20 til 24 — investeringsgrænser**

a) Artikel 20 er udgået fra den fælles holdning. Bestemmelserne i artikel 20 i det nuværende direktiv for så vidt angår udveksling af oplysninger, som forbliver gældende, er taget med i artikel 22, stk. 4, i den fælles holdning. Rådet finder, at denne formulering er mere klar, og at proceduren i den fælles holdning er enklere end den, som Kommissionen foreslår i artikel 20 i sit ændrede forslag. Rådet mener, at der er taget hensyn til Europa-Parlamentets betænkeligheder, som førte til forslaget om at genindføre artikel 20, og at hensigten med ændring 14 på den måde indgår i den fælles holdning.

b) Siden vedtagelsen af det nuværende direktiv i 1985 er anvendelsen af finansielle afledte instrumenter blevet betydeligt mere udbredt og udviklet for at imødekomme markedets behov, og metoderne til kontrol af disse instrumenter har udviklet sig tilsvarende. Rådet fandt derfor, at den nuværende artikel 21 ikke længere svarer til det aktuelle behov for regler. Rådet tilslutter sig i vid udstrækning indholdet af artikel 24b i Kommissionens ændrede forslag og de ændringer, som Europa-Parlamentet foreslår, men finder, at det øger tekstens klarhed, hvis samtlige bestemmelser om anvendelsen af afledte instrumenter samles i en enkelt artikel. Af disse grunde har Rådet foretrukket at omstrukturere og omformulere alle sådanne bestemmelser i den fælles holdnings artikel 21. Bestemmelserne vedrørende information er imidlertid angivet i en generel artikel, artikel 24a i den fælles holdning (jf. nedenfor).

Elementerne i Kommissionens ændrede forslag, som sigter mod at beskytte investorerne, er taget med i den fælles holdning i de bestemmelser, hvor det kræves:

— at den globale risikoudsættelse i forbindelse med afledte instrumenter ikke overstiger den samlede nettoværdi af investeringsinstituttets portefølje (artikel 21, stk. 3, første afsnit, i den fælles holdning)

— at den risiko, som det udstedende foretagende udsættes for, ikke overstiger de investeringsgrænser, der er fastsat i artikel 22 (artikel 21, stk. 3, tredje afsnit, i den fælles holdning). Rådet har på den måde medtaget substansen i ændring 43

— at investeringsmålsætningerne, som angivet i fondsbestemmelserne eller prospekterne, skal overholdes (artikel 21, stk. 2, andet afsnit, i den fælles holdning).

Affattelsen er styrket og gjort mere præcis, og der er indsat nye bestemmelser, især om de procedurer, som et investeringstinstitut skal overholde i forbindelse med styringen af den risiko, der er forbundet med anvendelsen af afledte instrumenter og udvekslingen af oplysninger mellem de kompetente myndigheder:

— bestemmelserne om den risikostyringsproces, der anvendes af investeringsinstitutterne, er blevet styrket sammen med reglerne om information af de kompetente myndigheder (artikel 21, stk. 1, i den fælles holdning)

— der er i artikel 21, stk. 4, i den fælles holdning i stedet for artikel 24b i Kommissionens ændrede forslag indsat en ny bestemmelse om udveksling af oplysninger mellem medlemsstaterne og Kommissionen med hensyn til de fremgangsmåder, der anvendes til beregning af risikoudsættelse.

Rådet mener, at bestemmelserne i den fælles holdning sikrer en passende beskyttelse af investorerne, samtidig med at de er tilstrækkelig fleksible til at sikre, at investeringsinstituttet kan investere optimalt for at forfølge investeringsmålsætningerne. Rådet har derfor besluttet ikke at sætte en særlig begrænsning for investeringsinstitutternes investeringer i OTC-derivater som foreslået af Europa-Parlamentet i ændring 39 og af Kommissionen i artikel 24b, stk. 3, i det ændrede forslag.

Rådet finder ikke, at der er nogen grund til at medtage en særlig bestemmelse om udlån af værdipapirer i den fælles holdning, og ændring 16 er derfor ikke med i den fælles holdning.

c) Rådet deler Europa-Parlamentets og Kommissionens opfattelse af, at de kvantitative grænser i artikel 22 for et investeringsinstituts investeringer i forskellige aktiver bør tilpasses de udvidede investeringsmuligheder, og at disse regler så vidt muligt skal findes i én artikel, artikel 22, for at gøre teksten så klar som muligt.

Rådet er enigt med Europa-Parlamentet og Kommissionens ændrede forslag om, at en særskilt artikel om indskud ikke er nødvendig, og ændring 20, ifølge hvilken det meste af artikel 24a i Kommissionens oprindelige forslag udgår, er derfor med i den fælles holdning.

Det deler også Europa-Parlamentets og Kommissionens synspunkt, at investeringsinstitutter generelt ikke bør investere mere end 5 % af deres aktiver i værdipapirer eller pengemarkedsinstrumenter, der er udstedt af samme emittent (artikel 22, stk. 1). For så vidt angår OTC-derivaterne er Rådet enigt med Europa-Parlamentet og Kommissionen i, at risikoen for en enkelt modpart ikke må overstige 5 % af investeringsinstituttets formue, medmindre modparten er et kreditinstitut, hvor Rådet har valgt en højere risikogrænse på 10 % pga. den lavere risiko. Rådet er uenigt med Europa-Parlamentet og Kommissionen for så vidt angår den passende inevesteringsgrænse for indskud, som ifølge Rådet burde være på 20 % pga. den lave risiko.

Hvad angår medlemsstaternes mulighed for at hæve 5 %-grænsen til 10 % i artikel 22, stk. 2, mener Rådet, at den skal gælde værdipapirer og pengemarkedsinstrumenter. Rådet er enigt med Kommissionen i, at den samlede andel af sådanne investeringer normalt ikke bør overstige 40 % af investeringsinstituttets formue. Rådet har imidlertid udelukket OTC-derivattransaktioner, hvor modparten er en institution under tilsyn, og indskud i kreditinstitutter ud fra beregningen af denne grænse. I artikel 22, stk. 2, i den fælles holdning har Rådet overtaget grænsen for den enkelte udsteder, som Kommissionen foreslog i artikel 22, stk. 1, i sit ændrede forslag, men med en grænse på 20 % i stedet for de 15 %, som Kommissionen foreslog.

Rådet er enigt med Kommissionen i, at artikel 22, stk. 3, i det nuværende direktiv, som Europa-Parlamentet havde foreslået at lade udgå, bør bibeholdes. Det har derfor ikke accepteret ændring 42. Der er blevet indsat en ny bestemmelse om visse obligationer i artikel 22, stk. 4, efter at artikel 20 er udgået, jf. ovenfor.

Da Rådet er enigt med Europa-Parlamentet og Kommissionen i, at det også er nødvendigt at indføre en grænse for investeringer i samme koncern, og der er en definition i artikel 22, stk. 5, i den fælles holdning, er der taget to definitioner af koncerner med for at tage hensyn til virksomheder uden for EU: den ene definition af en koncern er tilpasset direktiv 83/349/EØF, den anden henviser til anerkendte internationale regnskabsregler. Den samlede grænse på 35 %, der som førnævnt allerede findes i direktiv 85/611/EF, bibeholdes, og der indføres en grænse på 20 % for kumulerede investeringer i værdipapirer og pengemarkedsinstrumenter inden for den samme koncern. Dette betyder, at et investeringsinstitut f.eks. kan investere 15 % af sin formue i pengemarkedsinstrumenter, 5 % i værdipapirer og 15 % i obligationer, der er omfattet af stk. 3 og 4, som er udstedt af virksomheder, der tilhører samme koncern.

Rådet har således kunnet acceptere ændring 36 og 45.

Substansen af ændring 6 vedrørende betragtningerne er taget med i betragtning 10 i den fælles holdning, hvor den er styrket og udvidet til at omfatte koncerner.

d) For så vidt angår index-tracking funds har Rådet fuldt ud accepteret Kommissionens ændrede forslag med hensyn til artikel 22a, stk. 1, bortset fra kravet i første led, om at investeringspolitikken skal afspejle sammensætningen af det pågældende indeks. Hermed har Rådet i vid udstrækning indarbejdet ændring 4 vedrørende betragtningerne i betragtning 14 i den fælles holdning og den første halvdel af ændring 18.

På den anden side har Rådet ikke accepteret informationskravene i artikel 22a, stk. 2, i Kommissionens ændrede forslag og i anden halvdel af ændring 18, idet det finder, at et sådant krav vil belaste medlemsstaternes forvaltning i urimelig grad, uden at investor får nogen ekstra beskyttelse.

I stk. 2 har Rådet tilføjet et nyt afsnit om, at medlemsstaterne kan forhøje grænsen fra 20 % til 35 %, hvis det er berettiget på grund af usædvanlige markedsforhold, for at tage hensyn til, at værdipapirer fra samme emittent på visse små børser faktisk kan udgøre mere end 20 % af aktieindekset.

e) Ved at acceptere de første to stykker i artikel 24 om investering i andele i investeringsinstitutter og/eller andre institutter for kollektiv investering som foreslået af Kommissionen i det ændrede forslag har Rådet også accepteret de tilsvarende dele af ændring 19.

Det stk. 3, som Europa-Parlamentet har foreslået, er ikke taget med i artikel 24, men i artikel 19, stk. 1, litra e), jf. ovenfor, hvor Rådet allerede har indarbejdet den tilsvarende del af ændring 44. Sidste stykke i ændring 19 er taget med i ændret form i artikel 24a, stk. 2, i den fælles holdning, jf. nedenfor.

Med hensyn til artikel 24, stk. 4 og 5, i Kommissionens ændrede forslag har Rådet fundet restriktionerne i investeringer i artikel 24, stk. 4, første afsnit, unødvendige. Derimod støtter Rådet den idé, at der ikke må opkræves gebyr, når investeringsinstitutter investerer i andele i andre investeringsinstitutter, der forvaltes af det samme administrationsselskab eller af et administrationsselskab i samme koncern, og har medtaget dette i artikel 24, stk. 3, i den fælles holdning. For så vidt angår gebyrer har Rådet også for at give større gennemsigtighed tilføjet i

artikel 24, stk. 3, andet afsnit, at investeringsinstitutter, der investerer betydeligt i andele i andre investeringsinstitutter, skal anføre deres gebyrordning.

4. **Andre bestemmelser**

Ligesom i Kommissionens ændrede forslag er oplysningskravene i den fælles holdning samlet i artikel 24a, men i en anden affattelse. Artikel 24a i den fælles holdning indeholder stort set samme elementer som artikel 24a i Kommissionens forslag, men med nogle ændringer. Prospektet og om nødvendigt andre reklameskrifter betragtes som den vigtigste informationskilde for investorer, og fondsbestemmelserne er derfor ikke nævnt. Fremlæggelseskravene er mindre detaljerede, da Rådet mener, at de ville lægge en unødvendig administrativ byrde på administrationsselskaberne. Rådet har dog indsat et nyt stk. 4 i artikel 24a, hvorefter administrationsselskabet efter anmodning fra en investor skal give supplerende oplysninger.

Med hensyn til spørgsmålet om, hvor stor en andel af et andet selskab eller institut et investeringsinstitut må eje, jf. artikel 25, følger den fælles holdning stort set Kommissionens ændrede forslag. Rådet mener dog, at der ikke er nogen grund til at begrænse andelene fra et og samme investeringsinstitut og/eller andet institut for kollektiv investering til 10 %, men at 25 % er mere passende, da ejerskabet af disse enheder generelt ikke giver de godkendte investeringsinstitutter kontrol over et enkelt selskab.

Artikel 26 og 42 følger Kommissionens ændrede forslag.

Endelig støtter Rådet fuldt ud den nye artikel 53a som foreslået af Kommissionen i det ændrede forslag, hvis formål er at omdefinere kontaktudvalgets opgaver. Ved at acceptere artikel 53a som foreslået af Kommissionen har Rådet også accepteret ændring 21.

5. **Betragtningerne**

Betragtningerne er blevet tilpasset efter ændringerne i den dispositive del. Det er forklaret ovenfor, i hvilket omfang Rådet har fulgt Europa-Parlamentets ændringer i de betragtninger, der vedrører ændringer i den dispositive tekst.

Rådet går helt ind for idéen om, at der eventuelt senere skal ske en kodifikation af direktivet, jf. ændring 7, men har i betragtning 18 valgt affattelsen i Kommissionens ændrede forslag, som det mener stemmer bedre overens med Kommissionens initiativret.

IV. **KONKLUSION**

I sin fælles holdning har Rådet kunne indarbejde 20 af Europa-Parlamentets 24 førstebehandlingsændringer helt, delvis eller i substansen.

Rådet mener, at alle dets ændringer stemmer helt overens med direktivforslagets formål, og at den fælles holdning udgør en afbalanceret tekst, især set på baggrund af den fælles holdning vedrørende det andet forslag om ændring af direktivet om investeringsinstitutter (den fælles holdning med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om ændring af direktiv 85/611/EØF om samordning af love og administrative bestemmelser om investeringsinstitutter med henblik på en regulering af administrationsselskaber og forenklede prospekter).